

dengang fremhævet, at det her var altså ikke en ny skjult skat. Det var et spørgsmål om, at man skulle have restancerne hurtigere ind, og derfor var der også et stort flertal i Folketinget, der dengang gik ind for sagen.

Også SF stemte for loven, men vi udtrykte samtidig ønsket om, at det sikres, at summen af gebyrer og morarenter står i et rimeligt forhold til restancen, og det må man jo sige, at hverken loven fra dengang eller lovforslaget her lever op til, idet der er mange kommuner, der udsender rykkergebyrer på 200 kr. uanset restancens størrelse.

Derfor vil SF foreslå, at loven ændres således, at kommunerne forpligtes til først at udsende en erindringskrivelse, hvor gebyret ikke må overstige 50 kr., idet mange borgere, som blot er glemsomme, dermed får muligheden for at undgå det store rykkergebyr.

Jeg må sige, at jeg selv finder, det er meget ærgerligt, hvis man har glemt at betale 40 kr. til kommunen, og så går der en uge, og så får man en regning på 240 kr., bare fordi man er glemsom.

Det synes jeg ikke er en helt rimelig måde at gøre tingene på, og når det nu rent faktisk ikke er hensigten, at det skal være en skjult skat, men at sikre, at restancerne bliver nedbragt, mener jeg, at vores forslag i høj grad tilgodeser det hensyn, og så kan man samtidig sikre, at borgere, der er lidt glemsomme, slipper med et mindre rykkergebyr. Vi har i øvrigt ikke noget imod, at hvis man så derefter ikke betaler, er det det store gebyr, der forfalder.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg skal ganske kort meddele, at Det Radikale Venstre støtter dette lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Mange af de partier og folketingsmedlemmer, som normalt taler så varmt for det kommunale selvstyre, mener jo, at kommunerne sagtens kan forvalte både den ene og den anden regel, og derfor kan man spørge: Hvorfor skal der overhovedet være et folketingsvedtaget maksimumgebyr? Det kan kommunerne vel selv holde styr på. Men fornemmelsen er vel, at nogle kommuner vil være fristet til at have endog meget høje gebyrer, og derfor vil man gerne have et låg på.

Vi har den opfattelse, at hvis folk ikke betaler det, de skal betale, til tiden, skal de selvfølgelig betale den meromkostning, som den offentlige forvaltning har som følge af, at man ikke får

sine ting ordnet, for ellers vil det jo være andre skatteborgere, der kommer til at lide under den ekstra administrative byrde, der er, når man skal sende rykkerskrivelser osv.

Der har efterhånden udviklet sig en tendens, hvor gebyrer og forskellige former for andre bidrag fra borgerne udgør en så væsentlig del af den offentlige finansiering, at det ligefrem er noget, der kan gøres til genstand for aftaler mellem regeringen og de kommunale foreninger.

Derfor er vi lidt bekymrede over, at når man sidder og lave sådan en aftale i Finansministeriet som den i sommer, kan man indregne et stort provenu som en del af en sådan aftale. Det tyder faktisk på, at man fra foreningernes og finansministerens side har en forventning om, at folk ikke ændrer adfærd. Det er lige så absurd, som når vi vedtager en finanslov, hvor vi under Justitsministeriets område har en hel masse bøder. Vi vedtager simpelt hen et budget, hvor vi forventer en kriminel adfærd.

Det synes vi ikke er særlig sympatisk. Vi synes, man burde erkende, at de systemer, vi har i dag, ikke er gode nok, og i den forbindelse har hr. Touborg fuldstændig ret: man burde tage hensyn til og sortere mellem dem, der er glemsomme, og dem, der forsøger at unddrage sig. Og dem, der forsøger at unddrage sig, mener vi ikke på nogen måde man skal holde hånden over. De må gerne få gebyrer, der endog er meget højere end 250 kr.

Men er der ældre mennesker, hvor det er barnebarnet eller hjemmehjælpen, der åbner posten, og som ikke lige får set, hvad der ligger af breve fra kommunen, og som har svært ved at holde rede på det, der foregår, kan det ikke nytte noget, at vi straffer de arme mennesker ved nu at forhøje gebyret til 250 kr., for de bliver ikke bedre til at huske at få betalt girokortet af den grund.

Derfor skal vi finde nogle andre mekanismer at regulere det her på og helst sådan, at det ikke bliver en stor post på kommunernes eller det offentliges budgetter; så man under budgetforhandlinger ligefrem sidder og spekulerer i, om man nu kan hente nogle ekstra penge ind på den konto.

Endelig vil jeg også sige, at princippet om, at gebyrerne ikke skal være højere end kostprisen, blev knæsat for nogle år siden, men lige siden har man sådan set ladet det stige ret betydeligt både på kørekort og alt muligt andet, så det tror